

VALTAKUNNALLINEN EVANKELIUMIJUHLA LAHDESSA
Kannel laula, soita lohdutusta – Siikkarijamit 28.6.2014 klo 14:30
Lasse Nikkarikoski

”HERRA ON MINUN PAIMENENI, EI MINULTA MITÄÄN PUUTU.”

Kristuksessa rakkaat kuulijat! Aloittamani sana lienee monille tutuin psalminkohta Raamatussamme. Kyseessä on siis Psalmin 23 alku. Psalmithan ovat laulukirja ja runokirja niin kuin Siionin Kanteleemme, jota tänään laulamme. Tähän hetkeen valmistautuessani päädyin siihen, että tahdon aloittaa juuri kyseisellä sanalla: ”*Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu.*” Miksikö näin? Se selvinnee nyt.

Tämän hetket otsikoksi oli laitettu ”*Kannel laula, soita lohdutusta.*” Tuon otsikon ja Henkseleitten myötä ajatukseni lähtivät menneeseen: Millaisia lauluja laulukirjassamme on, jotka ovat kyntäneet syvältä omaa sydäntäni? Ensimmäisellä selailulla ja hyvin ankaralla seulalla tehtynä sain listalle 22 laulua, joista sitten neljä haluan tähän nostaa seuraten nyt sitten vuoden 1999 Siionin Kanteleen laitosta ja sanoja, vaikka edellinen ”Siikkari” on se itselleni tutuin. Ja helpottaahan se seuraamistasi kun tämän päivän numeroilla puhumme. Voit seurata omasta kirjastasi sanoja tarkemmin, sillä en voi kaikkia sanoja tässä toistaa – valitettavasti.

Laulu 405: *Taivaassa ei voi koskaan kuolla*

Iso joukko läsnä olevista tietää nyt, millä nimellä laulua on vuosikymmeninä kutsuttu. *Musta Saara*. Runoilija on ruotsalainen Lina Sandell 1800-luvulta. Mikä tässä sitten pientä pyhäkoululaista kosketti, niin että laulu on jättänyt pysyvän jäljen? Ja uskon, että en ole ainut. Lienee tunnustettava, että sopivat sanat vaativat aina hyvän melodian, josta erinomainen ja puhutteleva kokonaisuus syntyy. Keskitytään nyt kuitenkin enemmän sanoihin.

On pieni, sairastava tyttö, kaukana Pohjan perukoilta, vaatimattomissa oloissa, yksin. Mutta hänellä on vahva taivastoivo. Hän oli opettajan – ilmeisesti lähetystyöntekijän – kautta saanut kuulla Jeesuksesta ja hänen rististään sekä sen merkityksestä koko maailmalle. Tie Jumalan luo on avattu Jeesuksen veren kautta. Kuolema onkin Jeesus Voittajan seurassa portti ikuiseen elämään, jossa ei kärsitä eikä kuolla. Meillä on luja toivo, kuten mustalla Saaralla.

8. ”*Taivaassa ei siis koskaan kuolla*”, hän laulaa hiljaa yksinään. / ”*En sairasta, en itke tuolla, ei mitään vaaraa, yötäkään.*”

10. *Nyt Jeesuksensa kunniaksi hän soittaa siellä kanneltaan. / Karitsan veri puhtahaksi sai pienen Saaran kokonaan.*

Laulu 267: *Lennä kuin lintunen vuorille*

Laulu on myöskin 1800-luvulta, mutta mieliin se syöpyi nuorelle miehelle kun Henkseleitten Jorma Vuorenoja Lohtajalle tullessaan avasi kitarakotelonsa ja itseään säestäen kyseisen laulun esitti. Jotakin kaihomielistä, mutta samalla vahvaa turvallisuutta tuossa laulussa oli ja on edelleen. Jeesuksen luona on suoja syntien anteeksiantamusta

myöten. Tässäkin lauletaan sellaista, mikä kuuluu kaikille ja kaikkina aikoina. Voittajan luo on tie avoin, niin sinulla kuin minullakin.

"3. Lintunsa tahtoo hän suojella, / kyynelten vuotaa ei anna, / rakkaansa aina on muistissa, / on hyvä mieleen se panna. / Vuorille saat sinä kiiruhtaa, / vaikka on taakkasi raskaat, / Jeesuksen luokse nyt tulla saa, / on hän sun ystäväsi, / kun kuoli hän puolestasi."

Laulu 429: *Joka aamu on armo uus*

Nuoruusvuosina mieleen ovat jääneet joskus erinomaiset aamuherätykset vastuuhenkilöiden kajauttaessa käytävällä ei suinkaan "komppaniassa herätys" vaan laulun kautta: *Joka aamu on armo uus...* Ja se tuntui hyvältä. Vieläkin tulee itse saarnattua – ehkä joidenkin mielestä liiankin usein, että juuri tämä päivä on ainutlaatuinen. Tämä päivä on uusi armon päivä, mahdollisuuksien päivä ja Jumalamme rakkauden kohteena elämisen päivä. Etkä sinä ole suinkaan sen ulkopuolella, vaan tämäkin laulu lauletaan Sinulle ja saat mukana laulaa... Vaikka väsyttäisikin elämän kivut ja muu vastaava niin *"Jeesus voimansa antaa, kun Hän on Voimallinen. "Siksi kiitosta veisaamaan, / hänen voitto on kerran!"*

Laulu 282: *On Isän sydämessä nyt armo ikuinen*

Ne, jotka ovat joskus allekirjoittanutta aiemmin kuunnelleet, niin muistanevat, että yllättävän usein juuri tätä laulua olen lainannut ja juuri laulun alusta. *"On Isän sydämessä nyt armo ikuinen, / se auennut on meille ristillä Jeesuksen."*

On kyse siitä, mikä vakuuttaa minulle, että Jumala rakastaa ja antaa anteeksi, että Hän Kaikkivaltias avaa taivaan ikikirkkauden myös minulle. Se turva ja voitto ei löydy omasta sydäimestä vaan Jumalan ilmoituksen sanasta, jossa ja jonka kautta Hän näyttää meille Jeesuksen ja Hänen ristinsä työn merkityksen. Tätä Jumalan Henki meille kirkastaa. Voittaja on tiedossa ja Voittajan puolelle olet kutsuttu, pyhässä kasteessa Häneen kätkeyty. Siinä saat levätä.

Viimeisessä säkeistössä laulamme: *"8. Sen vuoksi taivas muutu ei vaihteluistamme, / kun Jeesuksemme tähden jo leppyi Isämme. / Ja vaikka joskus poissa on tunteet kaikkineen, / niin luotan testamenttiin ja pääsen taivaaseen."*

Mikä näitä lauluja yhdistää? Yksi on tietysti niiden merkitys oman elämäni historiassa. Mutta on muutakin. Voisin ilmasta sen sanoilla: Jeesuksen kanssa. Siitähän ne kertovat ja vielä muutakin. Noissa lauluissa puhutaan hyvinkin laajasti siitä, mitä Jeesuksen seurassa olemisen merkitsee, mitä se antaa, kuten jotkut mielellään asian ilmaisevat. Ja vielä yhteisenä asiana: Jeesuksen kanssa mennään taivaaseen. Voittajan puolella on siksi hyvä olla. Siksi Hänestä ja hänen voitostaan lauletaan niin paljon, että me sen muistaisimme, että me aina pitäisimme katseemme Herraamme ja hänen haavoihinsa, nähdäksemme mikä on tärkeää ja mikä vähemmän tärkeää elämässä.

Voittajan puolella ollaan aina rikkaita, silloinkin kun oikein köyhältä ja rikkinäiseltä tuntuu, sillä Herra on rikkautemme, eheytemme ja vanhurskautemme. Monet lauluntekijät ovat sen osanneet niin hienosti sanoittaa, että tuo todellisuus on tavoittanut pienen pojan, nuoren miehen, papin ja vielä myöhemmin rovastin sydämen. Psalminkirjoittaja sen on ilmaissut meitä varten: *"Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu."*

Aamen.